

CAMPIONATUL MONDIAL DE HOCHET — GRUPA B

MIHAI FLAMAROPOL

comentează pentru

sportul

DESPRE KHELE

ȘI RISCURILE

„MESERIEI”

Portarul echipei de hochei a R.F.G. Anton Khele, are 23 de ani. Vârsta tuturor antrenorilor și tuturor jucătorilor. El m-a inspirat să scriu acest articol, care s-ar vrea o mică omagiu adresat dificultăților postului de portar în jocurile de hochei, deși subiectul a mai fost abordat de curând tot în coloanele Sportului. Pentru că de portari depinde, în multe cazuri, victoria sau înfrângerea.

Bouzek (care mi-a fost îndrăgitor adversar și la fotbal și care este, în prezent, antrenorul echipei de hochei a R.F.G.) mi-a spus că portarul lor, Khele, a slăbit — în meciul cu Japonia — 3 kg! După meciul cu S.U.A., nu l-am mai întrebat cât a mai slăbit. Ce importanță avea? Khele a fost alături de mine în acest meci-cheie. Publicul bucurestean l-a aplaudat din plin, vădându-l pe el, la scena deschisă, iar comuna americană — prezenți la acest meci — n-au putut decât să imite gestul galeriei române.

Blondul Khele este fiul unui meseriaș auto din Füssen, al cărui garaj se află la 5 minute de stadionul de hochei așezat într-o poziție pitorească, la poalele Alpilor bavarezi. Aici — în acest colț dantelat al naturii — Toni a crescut în mijlocul hocheiștilor din Füssen, care au un club ce și-a sărbătorit recent a 40-a aniversare, paralel cu participarea la al 14-lea campionat al R.F.G.

Când spui Khele spui Füssen. Și când spui Füssen spui hochei. Așa se nasc jocurile de cuvinte. Din adevăruri pline de semnificație. Orășelul Füssen are 14.000 de locuitori, dar la un meci de campionat cu Garmisch, vin circa 9.000 de spectatori. Cifrele sînt elocvente și demonstrează climatul sportiv în care s-a dezvoltat fostul adolescent Khele. Unii vor încerca să demonstreze ereditatea lui sportivă, căci și părintele său, bătrînuși și venerabil Khele, a jucat hochei. Deci, trăsura de românești. Și din țară în țară: sau cu un alt proverb: Ce se naște din hocheist... hocheist mănuie!

De riscurile portarilor la hochei, nici n-am mai vorbit. Și cite nu sînt ele atunci cînd te aperi de furturi defensive reține pucurile la „laba de gîscă”, cînd le respingi cu o crasă, cu patina, cu cotul, cu corpul și uneori cu... masea feței. De pildă, Set Martin (portarul echipei amatoare a Canadei) avea 25 de cicatrice pe față! Și totuși, foarte puține, față de portarul echipei profesionale New York Rangers care avea... 73.

Alături de Khele și-a apărut peartă, în prima repriză, ca un adevărat erou. Să nu uităm că el a fost asaltat ca o rețedă de către virtuozii atacanți și fundași americani. Datorită „rezistenței” sale tachea de vreme 1-0 pentru vest-germani. Dar, plină la urmă, blondul hocheist din Füssen a reușit să cedeze (o dată cu înfrângerea sa echipă). A rămas cu toate acestea jucător nr. 1 al acestui final de campionat mondial de la București.

Inchei — subliniind și modestia lui Khele (fi cunoscut bine), modestie care sporește aureola unui adevărat sportiv. Cu un asemenea jucător, un antrenor se poate mîndri.

...IAR PUCUL ALEARGĂ, ALEARGĂ, ALEARGĂ

„E aproape ora 17, și cerul — astăzi mohorit și plictisit fără excepție, din motive parcă numai de el știute — se întuneacă tot mai mult, dezbrîcînd orașul de manta de lumină.

La patinoarul „23 August” — de ce oare tubim cu precădere acest termen, preferîndu-l, cumînți și conservatori, celuiui, trușă, de „palat al gheții”? — această nouă zi dedicată hocheiului, a șasea, începe precipitat, grabnic... Sute de oameni coboară tăcuți din tramvaye și autobuze, căutînd un loc în jurul dreptunghiului de gheață; și toată imbulzeala aceasta nesonoră, parcă ilegală, alit de alta decît cea cu care ne-a obișnuit fotbalul, ne lasă o stranie impresie... Ni se pare că vom asista la o înfrînere secretă, menită să pună la cale lucruri cel puțin importante.

Pe gheață, norvegienii în roșu și iugoslavii în alb își dispută primul puc. Acesta fuge dintr-o crasă într-alta, ca o minge miraculoasă, presădită cîndva de brațele de fier ale unei menșine uriașe... Lăsnă-ne pentru o clipă privirea

spre albul foii pe care scriem, ne aflăm — simplă impresie — mai degrabă într-o pădure troienită la care liniște se sparge, la intervale egale, în zgomotul topoarelor ce mușcă din scoarța bătrînilor copaci.

Publicul este de partea iugoslavilor și la fiecare atac al acestora zgomotul din patinoar crește, devine cască... Ne-ar mira oare dacă cineva, venit de afară, ne-ar povesti că acoperișul se ridică și coboară imperceptibil, ca o uriașă inimă pulsîndă? Nu știu ce să răspundem...

Ne întrebăm de ce tin spectatorii cu echipa de dincolo de Porți, și ne simțim surprinși tare pentru că, gîndim, o izbindă a acestora, coroborată cu — doamne ferește! — o victorie a elvețienilor, ar avea darul să-i coboare pe „tricolori” în purgatoriul clasamentului.

Este aceasta, desigur, o galerie nediplomatică, dar într-un totuși fidelă uneia dintre suferințele legi, nescrise, ale sportului, ale vieții, dacă vreți: cu toții, cei neinteresați și sinceri deopotrivă, simțim ne-

voia să fim mereu parte celor slabi...

Pe lingă masa presei, trece, calm și surizător, elvețianul Kurt Hauser, președintele Colegiului de arbitri al Li-gii internaționale, și vederea acestuia ne aduce încă o dată în minte frumoasele-i cuvinte rostite în chiar această dimineată: „Ehei — zicea domnul Hauser, privind spectacolul oferit de ansamblul „Circi-ria” — dacă hocheiștii români ar juca cum dansează fetele și băieții ăștia, ați fi fost de mult în grupa A...”

Da, da, domnule Hauser, dacă ar juca...

Pe gheață, hocheiștii sirbi marchează un nou gol și confratele Stane Lipar, de la „Delo” — Ljubljana, devine brusc vorbăreț. Îi cerem un pronostic. Cine crede că va retrograda...

Nu-mi plac pronosticurile — parează.

Stim... Cui ti plac?! Tace. Își aprinde o țigară. O stinge imediat. Un norvegian intră pe banca eliminatilor. Pucul se izbește nervos de crasă. Aceeasi senzație: se face parcă o pădure.

— Bulgaria și Elveția —

răspunde într-un tirziu.

Îi mulțumim, și în clipa aceea ne aducem aminte că peste puține minute începe jocul nostru cu Elveția. Așadar, gîndim, un meci decisiv... Pentru prima oară de cînd venim la patinoar ne înțelegem un sentiment de neliniște, de teamă... Este, dacă vreți, o teamă finală, ultimă... Ne întrebăm dacă nu cumva prietenul iugoslav a încercat să ne menajeze, și asta ne sporește incertitudinea...

Alături, colegii privesc și discută ușor impacientați...

Iar pucul aleargă, aleargă, aleargă. Ca un nebun. Românii și elvețienii au ieșit la încălzire...

Ovidiu IOANITOIA

PRIMIRE

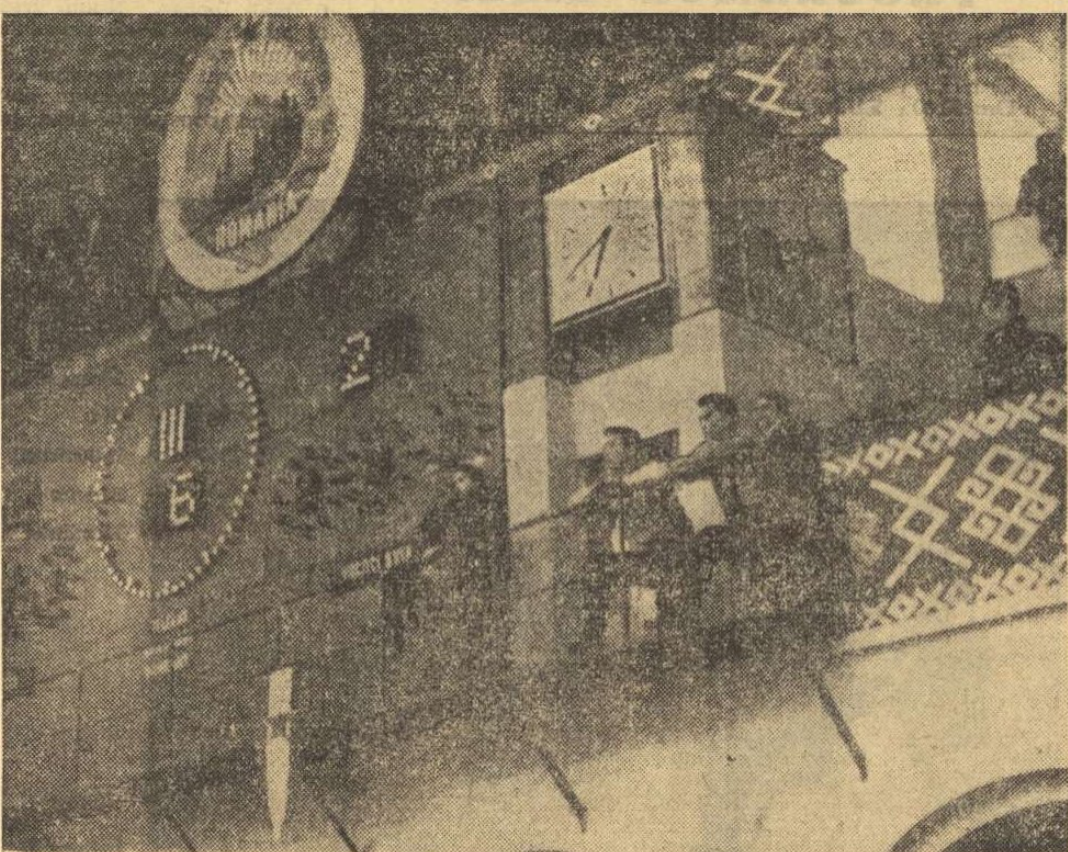
LA C.N.E.F.S.

Duminică la amiază, Anghel Alexe, președintele Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, a primit pe membrii Comitetului director al grupei B și pe conducătorii echipelor participante. Intrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

FIȘIER

Clasamentul realizatorilor: Lilyholm (S.U.A.) 13 p. Kurakawa (Japonia) și Gambucci (S.U.A.) cîte 11 p. Hikigi (Japonia) 9 p. Patrick (S.U.A.) 8 p. Christensen (S.U.A.) 7 p. Brooks, Konik, Stordahl (toți S.U.A.) și Köpf (R.F.G.) cîte 6 p.

Clasamentul pe echipe al penalizărilor: România 10 min., Bulgaria 13 min., Elveția și Norvegia cîte 22 min., Iugoslavia 24 min., Japonia 26 min., S.U.A. 32 min., R.F.G. 42 min.

O tribună improvizată de clivă dintre hocheiștii niponi, care urmăresc cu interes justificat (doar slăt în revenire) partida Iugoslavia-Norvegia.

PRIMUL REZULTAT DE EGALITATE

NORVEGIA — IUGOSLAVIA 3-3 (0-2, 1-0, 2-1)

Cele șase puncte acumulate pînă duminică de hocheiștii norvegieni erau în măsura să-i pună la adăpost de zona puțin plăcută a ultimelor jocuri, aceea care conduce către... grupa C a anului 1971. Pe de altă parte, iugoslavii — cu zero în coloana punctelor — au început să aibă însoțimii și, cum este firesc, au abordat partida de ieri de pe cu totul alte poziții decît adversarii lor. De aceea, ei au atacat mai mult, au suferit de mai multe ori la poartă (35 față de 24) și s-au bătut mai hotărît pentru fiecare puc. Ritmul rapid pe care l-au impus jocului nu le-a prea convenit nordicilor, pe care i-au și condus la sfîrșitul reprizei cu 2-0 (Beravs min. 13 și Gojanovici min. 19).

PE MICUL ECRAN

De la ora 21,00, se va transmite — în direct — ultima parte a meciului S.U.A.-România.

Obosiți, se pare de eforturile depuse, dar și asaltați cu multă hotărîre de norvegieni, hocheiștii iugoslavi au început să cedeze din terenși, în min. 30, Roymark a redus scorul la 2-1, pentru ca egalarea să se producă în min. 46 (Pedersen). N-au trecut nici 2 minute și din nou Iugoslavia s-a aflat în avantaj (a înscris Beravs, min. 48). Presiunea norvegiană devine, însă, din ce în ce mai accentuată și defensivă adversă rezistă cu greutate. În aceste clipe de tensiune, la poartă lui Gale se comit cîteva greșeli, pe care arbitrii le sancționează cu eliminări. Formația iugoslavă joacă mai bine de trei minute în 3 oame-ni (Rataj și Ravnic fiind eliminați). Rataj își termină pedeapsa, intră pe gheață, dar tocmai atunci înscris Olsen, stabilind scorul de 3-3, primul rezultat de egalitate din actuala competiție.

Arbitrii Valentin (Austria) și Gubernu (România). Minute de penalizare: Iugoslavia 6, Norvegia 2.

DINAMOVIȘTII MARCELA LEAMPĂ ȘI DINU PETRE

DIN NOU ÎNVINGĂTORI

POIANA BRAȘOV, 1 (prin telefon, de la trimisul nostru). Pronosticurile specialiștilor din schiul nostru nordic s-au adevărit. În cursa fetelor, încă după primul kilometru Marcela Leampă s-a delasat și a „tras” altă cit-i-a fost suficient pentru a-și asigura al doilea titlu național la actuala competiție. La băieți, după 3-4 km s-a format un grup frîntă din care nu lipseau principalii favoriți. Dinu Petre, prin forță, și Gh. Cîncu, prin suplețe, și-au creat după 5 km un avantaj de 30-40 sec. asupra colegilor de întrecere, iar pe ultimii 5 km, cei doi, călăuziți de antrenorii care le comunicau timpul, au aruncat în luptă ultimele resurse. Ca și la 30 km, locul 1 a revenit dinamovistului Dinu Petre.

La tineret, titlul a revenit tot unui dinamovist, Gh. Gîrniță, care nu a dat nici o speranță adversarilor săi. Rezultate tehnice: 5 km seniori: 1. MARCELA LEAMPĂ (Dinamo) 19:17, 2. Adriana Barabăș (Tractorul) 20:30, 3. Rodica Clinciu (Tractorul) 20:35, 4. Paraschiva Cojocaru (Politehnica Bv.) 20:43, 5. Lucia Barabăș (Tractorul) 20:48, 6. Vilma Bögözi (Dinamo) 21:17; 15 km, seniori: 1. DINU PETRE (Dinamo) 51:48, 2. Gh. Cîncu (A.S.A.)

D. LUPU

CAMPION LA SĂRITURI

BORSA, 1 (prin telefon). Desfășurat pe o vreme splendidă și într-o organizare bună, campionatul național de sărituri pentru seniori s-a bucurat de un deplin succes. Numerosul public a e-ut prilejul să urmărească sărituri lungi și, mai cu seamă, o luptă pasionantă pentru cucerirea titlului, care s-a revenit lui D. Lupu (Dinamo Brașov) cu 237,1 p (88 m — 85 m). Pe locurile următoare: 2. A. Biriș (A.S.A. Brașov) 231,6 p (84 m — 84,5 m), 3. V. Mărgineanu (Tractorul Brașov) 205,45 p (89 m, căzută — 83,5 m).

Ruy Jansen (nr. 15) — beatiful team-ului norvegian. Și-a cucerit repede simpatia publicului din Palatul de gheață, tot așa cum în urmă cu un an, la Ljubljana, numele său se afla pe buzele tuturor spectatorilor. În cluda celor 19 ani, el impresionează printr-un calm imperturbabil, specific nordicilor, și un deosebit simț de orientare în teren, care alături de calitățile tehnice îi conferă atitudine unii hocheiști de mină înfrînți. Primul contact cu crasa și pucul — la vîrsta de 10 ani, în echipa de juniori a clubului Völeregen din Oslo, căruia i-a rămas credincios pînă în ziua de azi. Specialiștii din „țara fiordurilor” îl consideră ca pe cel mai bun produs al hocheiului apărut în ultimii ani în patria lor. Singurul care rămîne să se mai convingă de acest lucru este chiar Ruy, care cochetă în permanență cu fotbalul și biliardul (campion al Norvegiei). De altfel, pasiunea sa pentru sportul rego este într-un fel explicabilă: în urmă cu doi ani telegrafistul Jansen conducea și linia de atac a naționalei de juniori!

ȘTEFAN IONESCU, antrenor: „Nu am văzut de mult echipa noastră jucînd așa de slab. Cred că acum va trebui să ne gîndim serios cum să evităm retrogradarea în grupa C.”

GASTON PELLETIER, antrenorul formației elvețiene: „M-am așteptat la o rezistență mai dîră din partea gazdelor. Sînt fericit că am cîștigat și am scăpat astfel de obsesia ultimelor jocuri, cunoscută fiind situația precară (4 accidentați) în care ne aflăm.”

ROMAN SMOLEJ (jucător iugoslav): „Am fost la un pas de a... sparge gheața și a înregistra prima victorie în acest campionat, victorie pe care cred că o merităm din plin. Arbitrul Valentin a fost însă de altă părere atunci cînd a dictat cele două eliminări consecutive ale lui Rataj și Ravnic. În trei oameni am primit golul egalizator care ne-a ținut aripile. Ce să-i faci!”

WILHELM VALENTIN (arbitru austriac): „Jucătorii iugoslavi îmi reprezintă cele două eliminări. Consider că am procedat just deoarece culpabilii au încălecat în mod evident regulamentul. Și apoi cred că nu pot fi învinuiți dacă în continuare aceiași jucători nu și-au putut stăpîni nervii. Rezultatul egal oglîndește fidel desfășurarea partidei.”

ÎN PLIN SEZON, NUMEROASE COMPEȚIȚII DE ANVERGURĂ

DINAMOVIȘTII MARCELA LEAMPĂ ȘI DINU PETRE

DIN NOU ÎNVINGĂTORI

„CUPA U.A.S.R.”

ZIUA A III-A, ZIUA PREMIILOR

PREDEAL, 1 (prin telefon, de la trimisul nostru). Festivalul schiului universitar a luat sfîrșit duminică la prînz pe pîrtia de la Clăbucet, o dată cu mansa a doua a probei de slalom special. La fete, Mariana Andrescu a reușit să-și păstreze avansul din prima zi, cîștigînd și această probă și o dată cu aceasta și „Cupa zărilor SPORTUL”, acordată celei mai tehnice schioare. Iată rezultatele tehnice: 1. Mariana Andrescu (Brașov) 58:4; 2. Ursula Orendi (Buc.) 57:9; 3. Monica Scurtu (Buc.) 68:9.

Paul IOVAN

REVANȘA ÎN „CUPA POLITEHNICA”

POIANA BRAȘOV, 1 (prin telefon, de la trimisul nostru). După victorioase obținute de oaspeții în prima zi, așteptam încreditori replica schiorilor români în proba de slalom special. Această a doua zi ne-a adus satisfacția a două victorii obținute de Dorin Munteanu la băieți și Mihaela Sandu la fete, care au reușit, astfel, pînă de echilibru balanța succeselor.

Manșa 1 s-a disputat pe pîrtia clasică de sub teleferic și a oferit prilejul celor cîteva sute de spectatori care așteptau ora startului (ca de obicei, depășită) să admire reacția energică, sportivă, a românilor învingători alături de slalom uriaș. Pentru primele numere, angajarea fizică și tehnică totală a fost posibilă, dar pentru numerele de start mai mari, orice încercare se solda fie cu căzături, fie cu descalificări sau abandonări din cauza straturilor de zăpadă afînate în care se săpăseră șanțuri adînci. Soluția organizării comitente a mai multor concursuri obligă la improvizații neferice, cum, de pildă, a fost alegerea micilor pîrtii neabătătorite, nepregătite. Totuși, spre a fi drepte, primii concurenți, cei între care se disputa victoria, nu au fost afectați de starea pîrtiei.

Dacă manșa 1 ne-a dat speranțe, a II-a ne-a adus certitudinea victoriei.

La fete, pe primele trei locuri, trei românce înaintea iugoslavă Danica Nisavic. Tîmăra Vita Kantova (Cehoslovacia), cîștigătoare din ajun, în dorința de confir-

La băieți, conform prevederilor, timișoreanul Adrian Lungu și-a adjudecat titlul fără a fi pus în dificultate de adversarii lui direcți, cîștigînd „Cupa C.N.E.F.S.” pentru cel mai tehnic schior. Rezultate tehnice: 1. Adrian Lungu (Timișoara) 49:0; 2. Mircea Cristoloveanu (Buc.) 49:5; 3. Wilhelm Neustater (Austria) 50:6.

În urma omologării rezultatelor înregistrate la cea de a doua ediție a „Cupei U.A.S.R.” la schi, trofeul suprem a fost cucerit de echipa centrului universitar București. Au mai fost acordate următoarele distincții: „Cupa C.N.E.F.S.” pentru cele mai bune rezultate în proba de fond — centrul universitar Iași, „Cupa revistei Viața studențească” pentru cel mai mult studenț îngranați în faza de masă — centrul universitar Iași, „Cupa Ministerului Învățămîntului” pentru cadrul didactic evidențiat în activitatea de inițiere în schi — asistentul universitar Dumitru Haza-paru (București).

Emanuel FANTANEANU

N. STAVARACHE,

CAM. ION NAȚIONAL

LA SĂNIUȚE

La Sînia s-a desfășurat campionatul republican de săniuțe. Pe pîrtia care a măsurat 950 m (avînd 7 viraje) au participat 32 de concurenți și concurențe. Cu acest prilej s-au înregistrat următoarele rezultate: băieți: 1. NICOLAE STAVARACHE (Voința Buc.) 1:04:24; 2. Sorin Popa (Brașov) 1:08:50; 3. Mihai Stama (Comarnic) 1:11:00; fete: 1. STELIANA GIBERNICU (Comarnic) 1:22:33; 2. Georgeta Suhovschi (Botoșani) 1:29:31; 3. Mariana Constantin (Plopieni) 1:30:34.

Tot la Sînia a avut loc concursul de bob rezervat începătorilor și denumit foarte sugestiv „Cupa speranțelor”. După epuizarea celor două manșe, primele locuri au fost ocupate, în ordine, de A.S.A. București, Voința București și C. S. Sînia.

B. MIHAI, coresop.

MIHAI BOTA, coresop.

CONFRAȚII...

Un hochei inspirat

În trecere spre Ljubljana, unde va asista la desfășurarea campionatelor mondiale de patină artistică, trimisul special al ziarului „Sovietski Sport”-Mosova și totodată corespondentul ziarului „Sportul” în capitala U.R.S.S., simpaticul nostru confrate Iuri Darahvelidze a ținut să asiste la o dimineață bucureșteană de hochei. Se disputa partida R. F. a Germaniei — Elveția și oaspeții noștri, care aveau la dispoziție doar cîteva ore, între cele două avioane, a pus imediat pe hîrtie cîteva impresii fugare. Le transcriem aci:

„De mult n-am mai văzut un hochei afit de plăcut. Dacă acesta este nivelul general al partidelor grupei B — și am impresia că n-am asistat la un joc între viitoare frunțase ale clasamentului — atunci spectatorii bucureșteni pot fi fericiti. Se joacă aci, am impresia, un hochei liber, plin

de fantezie, cu acțiuni hazarde și prin aceasta foarte spectaculoase. Cu totul altfel arată o confruntare între echipele care se vor înfrunta în cadrul primei grupe a campionatului mondial. Acolo totul e studiat, hocheiștii joacă după scheme ticluite cu mîgă, nu riscă nimic. Un meci U.R.S.S. — Suedia, de pildă, este o partidă de uzură, o crîncenă încercare a nervilor. Cîștigă echipa care rezistă mai mult, care-și doazează mai bine efortul în condițiile de presing, în fine cea care găsește profitabile prompt de situații favorabile cînd adversarii au jucătorii pe banca pedepselor. Bineînțeles, acesta este marele hochei, cel care lasă hazardului o cotă minimă în stabilirea rezultatului. Dar prin aceasta, spectacolul pierde, este sensibil depreciat. Iată de ce, scurtele secvențe de hochei inspirat pe care le-am văzut aci, pe

gheața noului patinoar acoperit bucurestean, au constituit pentru mine o revelație. Firește, dacă facem calculul hîrtiei, alit după antecedente, cit și după primele rezultate pe care le vîd trecute pe tabelul întrecerii, locul întâi și calificarea pentru grupa superioară ar trebui să revină formației S.U.A. Și dacă americanii au refuzat invitația ce li se făcuse de a juca chiar în acest an în A, pentru a-și putea căli formația în jocurile de la București, atunci ei au făcut o treabă bună. În orice caz, impresia mea este că nivelul general al hocheiului este în creștere și succesul competiției de la București — alit pe plan spectacolar cit și organizatoric — ar fi argument valabil în acest sens.

În fond, îmi pare rău acum că nu mi-am programat un tranzit mai puțin scurt în capitala României, unde aș fi putut culege un material de hochei interesant pentru rubrica de specialitate a ziarului nostru.”